

F. t. I. om teatervirksomhed.

sige“ fremfor „kunstneriske“, idet det sidstnævnte kan forekomme dels for snøvert, dels for uklart. Hvad det drejer sig om er, at teatret drives en af person med den nødvendige teaterfaglige viden og kompetence. Man har desuden ment at burde erstatte ordet „forretningsmæssige“ med ordet „administrative“, der bedre angiver det, som i denne henseende er afgørende, nemlig at den pågældende skal have sådanne kvalifikationer, at den tilskudsgivende myndighed kan have tillid til, at han på administrativt forsvarlig måde vil kunne lede en teatervirksomhed. Om denne betingelse er opfyldt, må i øvrigt bedømmes konkret under hensyntagen til virksomhedens størrelse og karakter.

Man har ikke fundet tilstrækkelig grund til at overføre bestemmelsen i den gældende lovs § 4, stk. 1, nr. 5, om, at bevillingshaveren skal råde over den fornødne kapital. Det er en selvfølge, at man ved afgørelsen om at yde statsstøtte i videst muligt omfang vil sikre sig, at virksomheden kan drives med de midler, som ansøgeren råder over, heri inkluderet den eventuelle statsstøtte.

Til § 8.

Bestemmelserne svarer i realiteten til den gældende lovs § 4, stk. 2 og 3.

Forskellen mellem § 7 og § 8, stk. 2, med hensyn til de økonomiske krav beror på, at der bør stilles særlige krav om egenkapital, hvor der er tale om at yde støtte til et selskab eller en institution med begrænset hæftelse.

Bestemmelserne i stk. 3 svarer til reglerne i teaterlovens § 3, stk. 2, og § 6 med de ændringer, der følger af § 7 i nærværende lovforslag. Sidste punktum i stk. 3 vedrører det tilfælde, at ministeren i medfør af § 6 har godkendt, at en teatervirksomhed ledes af flere personer.

Til § 9.

Bestemmelserne bygger på reglerne i den nugældende teaterlovs § 5, stk. 1, der skal medvirke til at sikre den kunstneriske leders frihed, selvstændighed og uafhængighed i hans virksomhed. Forskellige ændringer af redaktionel karakter er dog foretaget.

Man har desuden fundet, at formuleringen i den nærværende § 5, stk. 1, 2. punktum, er for absolut. Bestemelsen indeholder et almindeligt forbud mod aftaler, hvorved der sker indskrænkning i den kunstneriske leders bestemmelsesret med hensyn til repertoire, engagement og den kunstneriske ledelse i øvrigt.

Selv om det er af stor betydning at fastholde princippet om den kunstneriske leders uafhængighed, kan man næppe se bort fra, at det i særlige tilfælde

vil kunne virke urimeligt at afskære ham fra at indgå aftaler, der i enkelte henseender begrænser hans helt frie bestemmelsesret. Sådanne begrænsninger kan f. eks. være et led i aftaler med teaterforlag, hvor det undertiden vil være nødvendigt for erhvervelsen af rettighederne til et stykke at indgå på visse vilkår vedrørende dets opsætning.

Man har derfor søgt at smidiggøre reglen ved at fastsætte, at der ikke uden ministerens godkendelse kan gøres indskrænkninger i den kunstneriske leders frie bestemmelsesret i kunstneriske spørgsmål.

Teaterrådet har lagt stor vægt på, at det gøres til en betingelse for statsstøtte, at enhver nybesættelse af stillingen som leder af den støttede teatervirksomhed finder sted efter opslag, foranstaltet af ministeren for kulturelle anliggender og blandt de af ministeren som kvalificerede betegnede ansøgere.

Dette forslag har man ikke ment at kunne følge. Efter lovforslagets § 8, stk. 3, skal lederens person godkendes af ministeren, og han skal efter samme bestemmelse have de fornødne teatermæssige og administrative forudsætninger for at kunne lede virksomheden. Man finder ikke tilstrækkelig anledning til at stille krav, der går herudover. Såfremt sådanne videregående kvalifikationskrav skulle stilles, synes der i øvrigt ikke at være motivering for kun at gøre det i de særlige tilfælde, der omfattes af Teaterrådets forslag, nemlig hvor et selskab, en institution eller en kommune med tilladelse til at drive teatervirksomhed udskifter sin leder. Teaterrådets forslag synes desuden vanskeligt foreneligt med det liberaliseringssynspunkt, som er baggrunden for forslaget om ophævelse af bevillingssystemet.

For landsdelsscenernes vedkommende gør der sig særlige forhold gældende, se herom bemærkningerne til § 12, stk. 3.

Til §§ 11-13.

Landsdelsscener.

Ved teaterloven af 1963 indførtes for landsdelsscenerne i Århus, Odense og Ålborg en lovfastet tilskudsordning, hvorefter staten dækker halvdelen af det regnskabsmæssige underskud, dog tre fjerdedel af bygningsudgifterne. Denne sikkerhed i landsdelsscenernes økonomiske grundlag har været overordentlig gavnlig for landsdelsscenerne i årene efter 1963, og en fast tilskudsordning, hvorefter staten dækker halvdelen af underskuddet, foreslås derfor bibeholdt, samtidig med at den lokale forpligtelse søges fastslået i loven.

En nylig foretagen undersøgelse har vist, at publikum i væsentligt omfang kommer fra et op-